

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/49/2014
Identifikačné číslo spisu:	3012200467
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3012200467.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu : Spravbytkomfort, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, Prešov, IČO: 31 718 523, právne zastúpenej JUDr. Evou Petránovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie, Puškinova 16, Prešov, proti žalovanému : Štátna energetická inšpekcia Trenčín, so sídlom Hurbanova 59, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 1102/2000/2012 z 18. apríla 2012 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/91/2012-63 z 5. marca 2014 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/91/2012-63 zo dňa 5. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského inšpektorátu Prešov, Štátnej energetickej inšpekcie (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) č. j. 130/1800/2012 z 23. februára 2012 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“). Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi) v zmysle § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov účinného do 31. augusta 2012 (ďalej len ako „zákon č. 657/2004 Z. z.“) pokutu vo výške 8.000 Eur (osemtisíc Eur) za porušenie povinnosti vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z. a ďalej za to, že kontrolovaný subjekt (žalobca) ako dodávateľ nezačal dodávať teplo na vykurovanie podľa § 1 ods. 2 písm. a) Výhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 152/2005 Z. z. o určenom čase a o určenej kvalite dodávky tepla pre konečného spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol podľa § 250k O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že z pripojeného administratívneho spisu zistil, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví Bratislava rozhodnutím č. 0024/2010/T-PE zo dňa 9. februára 2010 vydal žalobcovi pod číslom 2006T 0170 (4. zmena) povolenie na výrobu tepla a rozvod tepla, doba začatia výkonu podnikania bola určená od 1. augusta 2006, povolenie bolo vydané na dobu neurčitú. Žalobca uzavrel dňa 21. septembra 2011 s vlastníkami bytov a nebytových priestorov na ul. Y. v B. (LV č. XXXX) Zmluvu o dodávke a odbere tepla č. 498. Prvostupňový správny orgán oznámil žalobcovi dňa 18. októbra 2011 začatie kontroly, predmetom ktorej bolo dodržiavanie úst. § 15 ods. 1, písm. a), zák. č. 657/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a § 1 ods. 1, 2, písm. a), b), vyhl. č. 152/2005 Z. z. Kontrolované obdobie bolo určené od 1. septembra do 20. októbra 2011. O výsledku kontroly bol vypracovaný Protokol č. 7/014/11, ktorý bol prejednaný so žalobcom dňa 23. novembra 2011. Kontrolou bolo zistené porušenie povinnosti žalobcu vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa § 1 ods. 2, písm. a) vyhl. č. 152/2005 Z. z. v okruhu tepelného zdroja BK Lesík delostrelcov - 3040, keďže žalovaný začal dodávať teplo na vykurovanie až dňa 19. októbra 2011, pričom na dodávku tepla boli splnené podmienky už dňa 9. októbra 2011. V protokole bola žalobcovi uložená povinnosť formou opatrenia odstrániť zistené závady a nedostatky. Žalobca sa k zisteným nedostatkom písomne vyjadril dňa 1. decembra 2011. Vo vyjadrení nespochybnil, že porušil povinnosť dodávateľa tepla podľa § 1 ods. 2, písm. a), vyhl. č. 152/2005 Z. z. Dôvodom nesplnenia povinností dodávať teplo zmluvným odberateľom boli podľa tvrdenia žalobcu nedoriešené zmluvné vzťahy s dodávateľmi plynu SPP - distribúcia a.s. Bratislava a spol. ELGAS s.r.o. Bratislava a rekonštrukcia kotolne označená ako stavebný objekt „SO 02 - Pripojovací plynovod“ na ktorú vydalo Mesto Prešov kolaudačné rozhodnutie až dňa 17. októbra 2011 číslo B/2011/17498-Mk. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. j. 130/1800/2012 zo dňa 23. februára 2012 uložil žalobcovi pokutu vo výške 8 000 Eur podľa § 65 ods. 8 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v spojení s § 35 ods. 1 písm. b) zákona č. 657/2004 Z. z. z dôvodu, že žalobca ako výrobca tepla a dodávateľ tepla podľa § 2 písm. b), d) zákona č. 657/2004 Z. z. za kontrolované obdobie od 1. septembra 2011 do 20. októbra 2011 porušil povinnosť vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 152 /2005 Z. z., t. j. nezačal dodávať teplo na vykurovanie pre odberateľa v okruhu tepelného zdroja BK Lesík delostrelcov - 3040, pričom boli splnené podmienky na dodávku tepla podľa § 2 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 152/2005 Z. z. Žalobca uzavrel s odberateľmi tepla zmluvy, v ktorých sa zaviazal teplo dodávať a odberatelia sa zaviazali toto teplo odobrať. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pretože sa stotožnil so skutkovým stavom tak, ako ho zistil správny orgán 1. stupňa, ako aj s jeho právnym záverom. Žalobcom uvádzané odvolacie dôvody neboli podľa žalovaného spôsobilé zrušiť odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie.

Krajský súd konštatoval, že žalobca nespochybnil, že do 19. októbra 2011 nedodával teplo odberateľom - vlastníkom bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. Y. v B.. K zisteniam uvedeným v Protokole žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybnili záver, že ako dodávateľ tepla si nesplnil povinnosť dodávať teplo v určenom čase a v určenej kvalite od 9. októbra 2011, od kedy boli splnené podmienky na dodávku tepla podľa § 1 ods. 2 písm. a) vyhl. č. 152/2005 Z. z. Poukázal na to, že v administratívnom spise sú pripojené prehľady priemerných teplôt na mesiac október 2011, ktoré potvrdzujú, že priemerné denné teploty v uvedenom období boli nižšie ako 13°C a záznamy z prevádzkového denníka kotolne potvrdzujú, že teplo žalobca skutočne do uvedených obytných domov nedodával. Žalobca žiadal zohľadniť situáciu, ktorá u neho nastala v dôsledku nedoriešených zmluvných vzťahov s dodávateľmi plynu a oneskoreného vydania kolaudačného rozhodnutia objektu kotolne. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobcom uvádzané dôvody nie sú spôsobilé na prijatie záveru, že ako subjekt s predmetom podnikania výroba tepla, rozvod tepla, neporušil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 657/2004 Z. z. a vykonávajúcej vyhl. č. 152/2005 Z. z. a že k nedodaniu tepla došlo z „objektívnych dôvodov“. Žalobca, ktorý podnikal, resp. podniká, na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2006T 01 70 s predmetom podnikania- výroba tepla, rozvod tepla, musel vedieť, aké povinnosti pre neho vyplývajú z právnej úpravy v oblasti tepelnej energetiky. Súčasne si musel byť vedomý, že porušenie uvedených povinností je klasifikované ako správny delikt, za ktorý mu môže byť uložená pokuta. Žalobca mal ustanoveného zodpovedného zástupcu podľa § 3 zák. č. 657/2004 Z. z. v

osobe Ing. J. G., ktorý spĺňal odbornú spôsobilosť na vykonávanie uvedenej činnosti. Žalobca teda spĺňal všetky podmienky pre podnikanie v oblasti tepelnej energetiky a súd neprijal jeho tvrdenie, že nedodanie tepla do 19. októbra 2011 malo charakter „objektívnych dôvodov“. K ďalšej námietke žalobcu týkajúcej sa výšky pokuty a jej zdôvodnenia v napadnutom rozhodnutí súd uvádza, že pokuta mu bola uložená v sume 8 000 Eur, t.j. v polovici rozpätia podľa § 35 ods. 1 písm. b) zák. č. 657/2004 Z. z. pričom správny orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil závažnosť porušenia povinností, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a následky porušenia povinností (§ 35 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z.). Z uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že žalovaný uloženie pokuty a jej výšku riadne zdôvodnil. Uloženie sankcie správne orgány odôvodnili poukazom na § 35 ods. 1 písm. b) zák. č. 657/2004 Z. z. Rozhodnutie o uložení sankcie v strede zákonného rozpätia nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom a súd prvého stupňa mal za to, že žalovaný úplne a správne zistil skutkový stav, na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru a vo veci rozhodol v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie poukazujúc na ustanovenie § 35 ods. 1 písm. b) zákona č. 657/2004 Z.z., podľa ktorého súd neurčuje hľadiská pre stanovenie výšky sankcie (ako je závažnosť porušenia zákona, opakované porušenie zákona, jeho následky, okolnosti za ktorých k porušeniu došlo), ktorá skutočnosť ešte nezabavuje správny orgán, ale ani súd povinnosti výšku sankcie v odôvodnení rozhodnutia riadne zdôvodniť, a to hlavne najmä vtedy, ak sa ukladá sankcia v rozpätí určenom zákonom od 1 650 Eur až do 16.500 Eur. Žalobca vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že prvostupňový súd správne nevyhodnotil právny stav a nedospel k správny záverom a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.09.2004 sp. zn. 7 SŽ 177/2003. Tvrdil, že ani v správnom konaní, ani v konaní preskúmať nebola preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov protiprávneho konania u sankcionovanej osoby, a teda nemohlo dôjsť k takému ustáleniu zodpovednosti žalobcu, aby táto odôvodňovala uloženie sankcie v strede zákonného rozpätia. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, uplatnenie zákonov musí byť v súlade s Ústavou, v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 1, pričom právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právného štátu nepripúšťajú aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, keď zákonodarcu v záujme generálnej prevencie určením dolnej hranice zákonného rozpätia výšky sankcie chcel chrániť závažný verejný záujem. Správne orgány, ale aj súdy sú však pri ukladaní sankcie povinné vychádzať z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a dôsledkov.

Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy SR priamo zaväzuje súdy a správne orgány na riadne odôvodnenie rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia totiž zakladajú protiprávny stav a tento je v konečnom dôsledku nezlučiteľný so zásadou spravodlivého konania v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. a § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovel, resp. odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že kontrolou bolo spoľahlivo zistené, že žalobca ako výrobca tepla a dodávateľ tepla podľa § 2 písm. b), d), zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike za kontrolované obdobie od 01.septembra 2011 do 20. októbra 2011 porušil povinnosť vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z. tým, že nesplnil ustanovenie § 1 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 152/2005 Z. z. Rozhodnutie s poukazom na kontrolné zistenia jasne uvádza, že podmienky na vykurovanie boli splnené už dňa 09. októbra 2011, keď vonkajšia priemerná teplota poklesla dvakrát po sebe pod 13°C. Rovnako je v ňom uvedené, že zo strany žalobcu nebola uskutočňovaná dodávka tepla po dobu 10 dní, t.j. žalobca začal dodávať teplo na vykurovanie až dňa 19.10.2011, t. j. je evidentné, že čas trvania protiprávneho stavu bol vzatý v úvahu. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že vydané rozhodnutia obsahujú podrobný popis správneho deliktu, t. j. spôsob, akým došlo k správne právnemu deliktu. Sú zrejmé aj dopad, následky a závažnosť sankcionovaného konania spočívajúce v tom, že nebola začatá dodávka tepla na vykurovanie pre odberateľa v okruhu tepelného zdroja BK Lesík delostrelcov - 3040, keď boli splnené podmienky podľa §

2 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 152/2005 Z. z. na základe zmlúv na dodávku tepla č. 496, 497 a 498 pre odberateľa - vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici Y. v B.. Poskytnutie odškodnenia za nepriaznivé dopady konania žalobcu dotknutým osobám nie je liberačným dôvodom, ktorý by žalobcu zbavil zodpovednosti za zistený protiprávny stav. Z hľadiska miery zavinenia je zrejmé, že správny orgán vyhodnotil namietané skutočnosti zo strany žalovaného, spočívajúce v nedoriešených zmluvných vzťahoch s dodávateľmi plynu a oneskoreného vydania kolaudačného rozhodnutia objektu kotolne. Správny orgán správne konštatoval, že obsah porušených povinností mal byť pre žalobcu, t. j. subjekt, ktorý v danej oblasti podniká na základe povolenia na podnikanie v tepelnej energetike č. 2006T/0170 - 4. zmena vydaného ÚRSO - m dňa 09.02.2010 v meste Prešov už niekoľko rokov dostatočne zrejmý a jasný, pričom vyhodnotil žalobcom podané námietky ako zastieranie zistených nedostatkov, pričom poukázal na nezodpovedný postup žalobcu spočívajúci v nezabezpečení dostatočného časového priestoru na kolaudačné rozhodnutie. Ukončenie zmluvy o dodávke plynu v čase vykurovacieho obdobia súčasne vyhodnotil ako nezodpovedné.

Záverom uviedol, že vo sfére žalobcu má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú a aj represívnu a postihovať protiprávne konanie, a preto je žiaduce aby bola citelná aj v majetkovej sfére páchatel'a deliktu. Žalovaný je toho názoru, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 13S/91/2012-63 zo dňa 05.marca 2014, ktorým bola zamietnutá žaloba voči rozhodnutiu Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín č. j. 1102/2000/2012 zo dňa 18. apríla 2012 bol vydaný na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi na základe správneho právneho posúdenia vecí. Navrhol preto, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Zákon č. 657/2004 Z. z. upravuje a) podmienky podnikania v tepelnej energetike, b) práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom, c) hospodárnosť prevádzky sústavy tepelných zariadení, d) obmedzujúce opatrenia súvisiace so stavom núdze v tepelnej energetike, e) pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí a výkon štátneho dozoru v tepelnej energetike, f) práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť dotknuté výkonom práv a povinností účastníkov trhu s teplom.

Na účel zákona č. 657/2004 Z. z. sa rozumie výrobcom tepla fyzická alebo právnická osoba, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi alebo množstvo dodaného tepla rozpočítava konečnému spotrebiteľovi.

Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z. je výrobca a dodávateľ povinný vyrábať a dodávať teplo v určenom čase, v určenej kvalite a prevádzkovať sústavu tepelných zariadení, ktoré slúžia na výrobu a distribúciu tepla hospodárne.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a

postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 1 ods. 2 písm. b) vyhlášky 152/2005 Z. z. teplo na vykurovanie začne dodávateľ tepla (ďalej len "dodávateľ") dodávať, ak vonkajšia priemerná denná teplota, ktorá tvorí štvrtinu súčtu vonkajších teplôt meraných o 7.00 h, o 14.00 h a o 21.00 h v tieni s vylúčením vplyvu sálania okolitých stien bytových domov, pričom teplota meraná o 21.00 h sa započítava dvakrát, nie je vyššia ako 13°C.

Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 241 ods. 1 až 4 zákona č. 73/1988 Z. z..

V prejednávanej veci bolo predmetom súdneho prieskumu podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. j. 130/1800/2012 z 23. februára 2012, ktorým prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi) v zmysle § 35 ods. 14 písm. b) zákona č. 657/2004 Z. z. pokutu vo výške 8.000 Eur za porušenie povinnosti vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z. a ďalej za to, že kontrolovaný subjekt (žalobca) ako dodávateľ nezačal dodávať teplo na vykurovanie podľa § 1 ods. 2 písm. a) Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 152/2005 Z. z. o určenom čase a o určenej kvalite dodávky tepla pre konečného spotrebiteľa.

Podstatou sporu pri preskúmaní zákonnosti je správnosť zistenia skutku či sa stal tak, ako je popísaný v rámci rozhodnutí správnych orgánov a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne.

Z obsahu odvolania pre najvyšší súd vyplývajú dve nosné námietky žalobcu, ktorými odôvodňoval relevanciu odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa a to jednak neprimeraná výška uloženej sankcie a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí v tejto časti.

Najvyšší súd posúdiac prioritne dôvodnosť námietky udáva, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že skutkový stav v danej veci je založený na rozsiahlom dokazovaní, a to rozhodnutím Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín č.j.: 1102/2000/2012 z 18. apríla 2012, oznámením o začatí kontroly, zo dňa 18.10.2011, protokolom č. 7/014/11 o výsledku kontroly, zo dňa 11.11.2011, kolaudačným rozhodnutím pre pripojovací plynovod ku kotolni pre BK lesík delostrelcov zo dňa 17.10.2011, priemernými vonkajšími teplotami za október 2011 a výpisom z prevádzkového denníka, vyjadrením k protokolu č. 7/014/11, zo dňa 1. decembra 2011, splnením opatrenia z protokolu č. 7/014/11, zo dňa 8. decembra 2011, zmluvou o dodávke a odbere tepla č. 496, 497, 498, zo dňa 21.09.2011, povolením č. 2006T 0170 4. zmena vydané 09.02.2010 ÚRSO Bratislava, upovedomením o začatí správneho konania, zo dňa 24.01.2012, rozhodnutím KI ŠEI Prešov o uložení pokuty č.j. 130/1800/2012, zo dňa 23.02.2012. Na základe takto vykonávaného dokazovania nemohol najvyšší súd dospieť k inému záveru, ako žalovaný správny orgán. Keďže z uvedeného nesporne vyplýva, že žalobca ako výrobca tepla a dodávateľ tepla podľa § 2 písm. b), d) zákona č. 657/2004 Z. z. za kontrolované obdobie od 01.septembra 2011 do 20. októbra 2011 skutočne porušil povinnosť vyrábať a dodávať teplo v určenom čase podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 152/2005. V rozhodnutí s poukazom na kontrolné zistenia sa jasne uvádza, že podmienky na vykurovanie boli splnené už dňa 09.10.2011, keď vonkajšia priemerná teplota poklesla dvakrát po sebe pod 13°C. Rovnako je v ňom uvedené, že zo strany žalobcu nebola uskutočňovaná dodávka tepla po dobu 10 dní, t.j. žalobca začal dodávať teplo na vykurovanie až dňa 19. októbra 2011 a je evidentné, že čas trvania protiprávneho stavu bol vzatý v úvahu.

Vydané rozhodnutia obsahujú podrobný popis správneho deliktu a aj spôsob akým došlo k správne mu deliktu. Sú zrejmé aj dopad, následky, a závažnosť sankcionovaného konania spočívajúce v tom, že nebola začatá dodávka tepla na vykurovanie pre odberateľa v okruhu tepelného zdroja BK Lesík delostrelcov - 3040, keď boli splnené podmienky podľa § 2 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 152/2005 Z. z.

Na podporu vyššie uvedeného najvyšší súd dodáva, že sa stotožňuje s konštatovaním žalovaného, že obsah porušených povinností mal byť pre žalobcu, t.j. subjekt, ktorý v danej veci podniká na základe povolenia na podnikanie v tepelnej energetike č. 2006T 0170 -4 zmena vydaného ÚRSO - m dňa

09.02.2010 v meste Prešov už niekoľko rokov dostatočne zrejmy a jasny, pričom vyhodnotil žalobcom podané námietky ako zastieranie zistených nedostatkov. Opakované porušenie povinností v danom smere nebolo konštatované. Vzhľadom na vyššie uvedené ma najvyšší súd za to, že pokuta uložená v polovici rozpätia zákonnej sadzby je riadne zdôvodnená a primeraná zistenému nedostatku.

Najvyšší súd tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutí žalovaného, zhodné s názorom krajského súdu nevzhladol ich nezákonnosť, tieto aj podľa názoru najvyššieho súdu sú náležité a podrobne odôvodnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené, považoval námietky žalobcu smerujúce proti rozsudku súdu prvého stupňa za nedôvodné, také, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. a §219 ods.1 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.